

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 32ms

KIRJEET TIMOTEUKSELLE JA TIITUKSELLE, 4

Kirjeet on kirjoitettu yksityisille, mutta ne käsittelevät seurakunnan asioita. Timoteuksen ja Tiituksen tehtävät olivat erilaiset. Tarkoitus oli jättää seurakunnille kunnolliset johtajat, jotta apostolit voisivat jatkaa työtänsä uusien seurakuntien perustamiseksi. Kreetalla ei ollut johtajia, vaikka seurakuntia oli useita. Oli nimettävä pikaisesti johtajat ja vanhimmat seurakuntiin. Efesson seurakunta oli vanhempi, mutta heillä oli väärät johtajat. Timoteuksen tehtävänä oli erottaa väärät ja nimetä oikeat johtajat. Kummastuttaa, miksi Paavali ei antanut tätä tehtävää Tiitukselle. KREETALLA Paavalin huoli koski **seurakunnan jäsenten laatua**. Kreetalaiset olivat kuuluisia hurjasta elämästään. Molemmissa seurakunnissa oli erheellisyyttä ja harhaoppia; Kreetalla tämä ongelma oli vähemmän vakava. Kreetalla seurakunnan ympärillä leijaili kummallisia opetuksia. EFESOSSA huonon opetuksen takana oli **väärät johtajat** – ja ongelma oli siten keskeinen.

MOLEMMILLE PAAVALI ANTAA KOLME TEHTÄVÄÄ

1. SAATTAÄ PÄÄTÖKSEEN SIIRTYMINEN APOSTOLI-RIIPPUVUUDESTA SEURAKUNNAKSI, JOILLA ON PAIKALLISET JOHTAJAT.

Seurakunnista piti tulla oikealla tavalla riippumattomia. HYVÄT JOHTAJAT tekevät ihmisistä vähemmän riippuvaisia johtajista. HUONOT JOHTAJAT tekevät ihmisistä riippuvaisia itsestään. HYVÄT VANHEMMAT auttavat lapsia pärjäämään enemmän omillaan. HUONOT VANHEMMAT pitävät lapsiaan kuin narun päästä kiinni. HYVÄ OPETTAJA auttaa lasta oppimaan itse ja olemaan vähemmän riippuvainen opettajasta. HUONO OPETTAJA tekee päinvastoin. Siirron onnistuminen edellytti, että apostoli jättää jälkeensä seurakunnalle kunnollisen johdon ja kunnolliset jäsenet. SILLOIN JOUKOTKIN SUURENEVAT. Perustan on oltava hyvä!

2. KOHDATA NE, JOTKA AIHEUTTAVAT HANKALUUDET.

Vaikeuksien kohtaaminen on tärkeää seurakunnan johtamisessa. Jos ongelma jätetään huomiotta, se vain pahenee. Ongelmaan on puututtava alussa – muutoin se ”räjähtää kasvoille” – ja seurakunta jakaantuu. On tärkeää kohdata ongelmien aiheuttajat – olkoot nämä johtajia tai jäseniä.

3. KOLMAS ON SEURAKUNNAN PERUSTAMISESSA TÄRKEIN ASIA: TOTUUDEN KERTOMINEN!

Jatkuva hyvä opetus on seurakunnan paras perustus. EN VOI LIIKKAA KOROSTAA TÄTÄ: seurakunnat, joista puuttuu jatkuva Jumalan sanan opetus, ovat alttiita kaikenlaiselle harhaanjohtamiselle. Kaiken mittaaminen Jumalan Sanalla ja evankeliumin totuuden kertominen pelastaa monta kirkkoa. Parasta, kun Sana ja Henki ovat yhdessä; molempia tarvitaan: SANA ILMAN HENKEÄ KUIVATTAÄ! HENKI ILMAN SANAA RÄJÄYTTÄÄ! SANA HENGEN KANSSA KASVATTAÄ!

Paneudutaan näihin kolmeen asiaan vielä yksityiskohtaisemmin:

1. SEURAKUNNAN JOHTAJA

Tiituksen ja Timoteuksen tuli lähteä seurakunnasta niin pian kuin mahdollista. SUURIN ONGELMA on, että jäsenet seuraavat johtajaansa. Pastorit tosin usein valittelevat, etteivät jäsenet seuraa heitä. He eivät seuraa sitä mitä sanotte, vaan mitä teette. Ihmiset tekevät tiedostamattaan samoin kuin johtajansa. He eivät seuraa sitä, mitä johtajat sanovat, **vaan sitä mitä johtajat tekevät**. Seurakunnan johtamisessa on pelottavaa se, että näkee muissa omat vahvuutensa – ja heikkoutensa. Siinä on yksipastorisen seurakunnan suuri vaara. Hänen luonteensa heijastuu seurakunnan jäseniin. Kun seurakunnalla on useita johtajia, syntyy eri vahvuuksien ja heikkouksien tasapaino. Yksinäisen pastorin luonteenpiirteet näkyvät hänen seurakunnassaan. Ihmisistä tulee tiedostamattaan samanlaisia kuin johtajansa. Heistä ei tule sitä, mitä johtajat sanovat, vaan sitä, mitä johtajat itse ovat ja tekevät.

Näissä kirjeissä puhutaan johtajien ominaisuuksista. Ominaisuudet eivät ole kykyjä, vaan luonteenpiirteitä. Tärkeää ei ole, mitä johtajat osaavat tehdä, vaan **mitä johtajat ovat**: mitä he ovat kotonaan ja muiden joukossa – ja mitä maailma ajattelee heistä. Kun seurakuntaan valitaan johtajaa, on hyvä kysyä suositusta myös seurakuntaan kuulumattomilta.

Johtaja ei saa olla: äkkipikainen, rahanhimoinen. Hänen tulee olla: taloudestaan huolehtiva ja naimisissa YHDEN VAIMON kanssa.

”MINULTA (Pawson) KYSYTTIIN, VOIKO NAINEN OLLA KIRKON JOHTAJA? SANOIN, ETTÄ KYLLÄ, JOS HÄN ON NAIMISISSA YHDEN VAIMON KANSSA. Olen vakuuttunut, että Raamatun mukaan **seurakunnan johtaminen on miehen tehtävä**. Aivan niin kuin kurinpito perheessä on viime kädessä isän tehtävä. Kurinpito seurakunnassa on vastuu, jonka Jumala on antanut miehille. Lukekaa kirjaani (Pawson): JOHTAMINEN ON MASKULIINISTA. Se käsittelee tätä asiaa. DIAKONIT JA DIAKONISSAT palvelevat käytännön asioissa. Myös heidän luonteensa on tärkeä asia – ei vain heidän taitonsa. Rahastonhoitajan ja kiinteistöjen hoitajan luonne on tärkeä asia – samoin emännän. Jumalan palvelemisessa tärkeintä ovat ihmissuhteet, eivät taidot. Huomattavaa on, että seurakunnan johtajissa tärkein asia on – ei heidän taitonsa. Ainoa taito, joka mainitaan, on heidän kykynsä opettaa. Se ei tarkoita kykyä seistä yleisön edessä puhumassa. Se tarkoittaa KYKYÄ KOMUNIKOIDA! Sitä voi tehdä yksilötasolla yhtä hyvin kuin tuhannelle. Seurakunnan vastuuna on löytää ne johtajat, jotka Jumala on antanut heille johtajiksi.

2. SEURAKUNNAN JÄSENET

Tiituksen kirjeessä on hyviä ohjeita. Jäsenten luonne näkyy seurakunnassa, kodissa, työssä ja yhteiskunnassa. Meidän pitäisi olla evankeliumin koristeena ja tehdä siitä viehättävä. Paavalin huoli oli siinä, että seurakunta olisi oikeannäköinen maailmasta nähtynä. Johtajan maineen tulisi olla hyvä myös seurakunnan ulkopuolella. Seurakunnan itsensä on oltava koristeena opinkappaleilleen.

Paavalin luettelemat hyveet eivät ole kristillisiä hyveitä. Se on KREIKKALAINEN LUETTELO HYVEISTÄ. Ei-uskovat tietävät mikä on hyvää. Paavali käyttää siis PAKANOIDEN HYVELUETTELOA! Meidän tulee elää kristillisesti, mutta myös yli maailman odotusten.

3. JÄSENTEN VÄLISET SUHTEET

Meidän tulee olla miehekkäitä miehiä ja naisellisia naisia. Kirkon pitää näyttää, minkälaisiksi Jumala miehen ja naisen tarkoitti. Se on kaikki osa siitä, että on koristeena evankeliumille ja tekee

siitä viehättävän. Kun MIEHET näkevät kristityt tosi miehinä, he tulevat mukaan. Miehet näkevät Jumalan miehiä – ja se koskettaa heitä vahvasti!

KIRJEIDEN KIISTELLYIN AIHE

FEMINISTIT vihaavat näitä kirjeitä ja hyökkäävät niitä vastaan. Olen lukenut (Pawson) paljon feministiteologian kirjoja. Heillä on viisi väittämää siitä, mitä nämä kirjeet sanovat naisista ja miehistä.

- 1) Kirjeet eivät ole Paavalin kirjoittamia, vaan väärennöksiä 2. vuosisadalta jKr.
- 2) Jos ne ovat Paavalin, hän viittaa aikaan ennen uskoontuloaan. Heidän mielestään hän vanhana miehenä palasi juutalaiseen lapsuuteensa.
- 3) Kirjeet ovat kulttuurisidonnaiset. Jos Jeesus eläisi nykyaikana, Hän valitsisi opetuslapsikseen kuusi miestä ja kuusi naista. Heidän lempilauseensa on, että Paavali oli kulttuurinsa ehdollistama. Tätä kuulee joka paikassa nykyään seurakunnan piirissä. Jeesus valitsi miehet opetuslapsikseen, koska hän oli kulttuurisesti ehdollistettu. Se oli tahdikasta, koska tuolloin naisia ei voitu ottaa opetuslapsiksi. Kysyn (Pawson) vaan: Milloin Jeesus olisi ollut tahdikas? Milloin hän muka sopeutui aikansa kulttuuriin? Se on valhe! Fariseusten kohteliaisuus oli, ettei Jeesus kunnioita ketään ihmistä.
- 4) Jos Paavali kirjoitti kirjeet, ne olivat harhaoppia.
- 5) Jeesuksen ja Paavalin menettely johtui siitä, etteivät naiset olleet riittävän koulutettuja siihen aikaan. Nyt kun naiset ovat kouluja käyneitä, tämä voidaan muuttaa.

Paavalin ei kaikeksi olisi pitänyt antaa OPPIMATTOMIEN MIESTENKÄÄN johtaa seurakuntaa. Monet olivat oppimattomia. Opetuslapset olivat koulunkäymättömiä ja oppimattomia. Kyse ei ole lainkaan koulutuksesta! **Kyse on siitä, että Jumala teki meistä miehiä ja naisia.** Me tarvitsemme toisiamme. Jumala loi meidät eri tehtäviin ja erilaista vastuuta kantamaan. Kun miehet käyttäytyvät kuin naiset ja päinvastoin, vääristämme Jumalan luomaa kauneutta.

Väinö Hotti / David Pawson